Chováme králíky

Zvolte správné plemeno

Pokud uvažujete o pořízení králičího chovu, začněte především s nákupem literatury a zaměřte se na **výběr plemene**. To **ovlivňuje početnost vrhu, dobu, za kterou králíci dosáhnou jateční váhy, kvalitu masa i kožešiny**.

V dnešní době už bude skutečně málokdo chovat králíky pro kůži. Naopak prodej králičího masa je na vzestupu! **Pro velkochovy se využívají tzv. brojleroví králíci dosahující vysoké plodnosti i masné produkce.** Prim hrají především rychle rostoucí plemena s krátkými svalovými vlákny, jejichž maso je jemnější a šťavnatější.

Do klobouku se nevejdou

Pro ustájení králíků můžeme zvolit vnitřní či vnější králíkárnu nebo volný výběh. Od jara do podzimu je pak možné způsob ustájení kombinovat. Každopádně musíme myslet na to, že **králíci potřebují sucho, světlo, čerstvý vzduch a klid**.

Králíci velmi dobře zvládají chladné počasí, naopak si neumí poradit s horkem a přímým slunečním světlem. To musíte mít na paměti především při budování výběhu a venkovních králíkáren, které jsou v Česku naprostou klasikou.

Králíkárnu bychom měli orientovat průčelím na východ či jihovýchod, odkud nehrozí vítr ani ostré odpolední slunce.

Vnitřní králíkárny jsou pohodlné především pro chovatele – králíkům je možné prodloužit světelný den, nehrozí zamrznutí vody atp.

Budou jako v peřince

Králíky můžeme chovat na podestýlce či bez podestýlky. Podestýláme vždy kvalitní suchou slámu. Nesmí být zapařená a je potřeba ji pravidelně měnit. Její největší výhoda tkví v zateplení kotce, navíc poskytuje králíkům jisté pohodlí. Při chovu bez podestýlky se využívají speciální dřevěné či plastové rošty, kterými trus propadá do sběrníku, kotec samotný zůstává čistý. **Chov bez podestýlky je méně náročný na údržbu, ovšem není vhodný v období kocení a u malých králíčků.**

Odborníci také vytýkají možnost vytváření otlaků na králičích tlapkách a případný průvan zespodu, který králíkům nevyhovuje. Stejně jako v prvním případě **je potřeba kotce několikrát do roka dokonale vyčistit a vydesinfikovat**. Pro stavbu králíkárny volte kvalitní materiály. Kotce by neměly propouštět moč do spodních pater.

Čím králíky krmit?

Králíci jsou býložravci a **základem jejich jídelníčku by mělo být seno a zrno**. Značná část chovatelů k senu přidává zelenou píci. Tehdy je nutné hlídat, aby se nezapařila a aby ji králíci nerozhrabali po králíkárně. Na okus králíkům **přidáváme dobře usušený chleba – ideálně čtrnáct dní starý, aby králíky nenadýmal**.

Krmivo dáváme vždy do misek nebo jesliček, nikdy přímo na podlahu kotce! Králík potřebuje **také dostatečné množství čerstvé a nezávadné vody**. Tu je možné dávat do misek nebo napáječek. Jako prevenci před nejrůznějšími chorobami do ní mnozí chovatelé přidávají ocet.

Rychlou a pohodlnou alternativou krmení senem a pící jsou krmné směsi a granule. U těch však zbystřete a připlaťte si za kvalitu. Granule by měly obsahovat vysoké množství vlákniny a potřebné vitamíny (A, D, E), naopak si dejte pozor na geneticky modifikované suroviny. Na etiketě by mělo být uvedeno, pro jak starého králíka jsou granule či směs určeny. Přece jen – **co sní váš králík, to se později objeví na talíři i vám!**

Onemocnění

Bohužel ani králíkům se nevyhýbají nejrůznější infekční i parazitární onemocnění. Proti většině **lze bojovat očkováním a správnou péčí**. Mezi nejčastější potíže patří **myxomatóza**, která se přenáší především bodavým hmyzem. Nemoc se projevuje zduřením víček a změnami v oblasti očí, uší a pohlavních orgánů.

Sezónně (od dubna do října) představuje hrozbu králičí mor, kterému lze opět předejít vakcinací i desinfekcí králíkárny a používaného nářadí.

Neudržovaná králíkárna a infikovaná podestýlka či potrava jsou původem dalšího onemocnění –**kokcidiózy**. Ta se projevuje trávicími obtížemi a zvětšením břicha. Dalšími problémy mohou být**plynatost, průjem či nejrůznější otravy**. Především při krmení pící byste měli dávat pozor, aby se některé jedovaté rostliny do krmení nedostaly.